

Meggyorsítják az emeletráépítéseket

Kormányunk és a helyi szervek nagy erőfeszítéseket tesznek a lakásprobléma mielőbbi megoldásáért. Nem is kell messzire mennünk, ha a helyi kezdeményezésről akarunk beszélni. Az emeletráépítési akció Szegedről indult el, és tart jelenleg is, egyre nagyobb méreteket öltve.

Az emeletráépítés azonban számtalan előnye mellett — éppúgy, mint az átalakított ruha — sok esetben több problémát okoz, mintha új házat kellene építeni. Számolni kell a már meglévő épület adottságaival. Csaknem minden egyes ház egyedi eset — ezért külön feltárást is igényel, s a lakók feje fölül sem lehet csak úgy egyszerűen lebontani a tetőt, amíg az emeletráépítés el nem készül.

E gondolatok jegyében, a problémák megoldása érdekében jöttek össze tanácskozássra a szakigazgatási szervek, a tervező és kivitelező vállalatok és az OTP képviselői, hogy a városi tanács irányításával, támogatásával meggyorsítsák az emeletráépítések ütemét.

**16 épületben
97 új lakás**

A kivitelezők — a Csongrád Megyei Állami Építőipari és a Szegedi Építőipari Vállalat vezetői — számot adtak a jelenlegi helyzetről. A Csongrád megyei építők ebben az évben 16 épületben 97 lakás építését kezdik meg és fejezik be. Az anyagok, a tervek dokumentációk rendelkezésre állnak. Nagy gondot okoz azonban, hogy a szegedi Ingatlankezelő Vállalat a napokban leállított néhány építkezést. Jelenleg is folyik a vita, ki viselje az emeletráépítések kapcsán leborított tetők szigetelésének, vagy a tetők megemelésének költségeit, amely arra szolgál, hogy a ház lakói ne ázzanak.

Célszerűbb megoldások

Azt is megvitatták, hogy melyik megoldás a legcélszerűbb, a legolcsóbb, hogy az alsó lakások beázása, veszélyeztetése nélkül végezhető az építők az emeletráépítést. Sok szó esett arról az EM-rendeletéről is, mely szerint októbertől március 31-ig tilos a tetőborítás. A gyakorlat azonban, az építők véleménye szerint, azt bizonyítja, hogy talán éppen ebben az időszakban esik a legkevesebb eső, szükséges tehát, hogy télen is, nyáron is egy-

aránt megfelelő óvintézkedéssel végezzék majd az emeletráépítéseket.

A Szegedi Építőipari Vállalat vezetői különösen nagy gondot vannak. Bár náluk is valamennyi építkezésnél már a helyszínen van az anyag, mégis állnak, nem tudják a munkát több helyen megkezdeni. A Petőfi Sándor sugárút 6. szám alatt például már a múlt évben el kellett volna készülni az emeletráépítéssel. Az épületet használó MHS azonban — bár előzőleg megállapodást írt alá, hogy átadja az épületet — nem költözött ki. Pedig ebben a házban 21 lakást alakítanak ki, 21 család számára jelentene mielőbbi otthon.

A városi tanács ebben az ügyben is azonnal intézke-

dett, megbeszélésre hívta az MHS vezetőit, s az ügyet véglegesen szombaton zárják le.

Beépített konyhák

Sok szó esett arról is, hogy azokat a lakásokat, amelyekben kisméretű konyhát terveztek, ellássák-e beépített bútorokkal. A vita résztvevői ebben is úgy döntöttek, feltétlenül be kell szerelni a konyhaberendezést, mert ellenkező esetben a konyha használhatatlan lesz.

A megbeszélés végén felkérték a kivitelezőket és a szakigazgatási szervek képviselőit is, mindent tegyenek meg az emeletráépítések minél gyorsabb üteméért, a pontos, jó munkáért, mert ez elsőrendű feladat.

Szesztilalom február 23–25 között

Az országgyűlési képviselők és tanácsstagok választásáról szóló kormányrendelet értelmében 1963. február 23-án 12 órától február 25-én 12 óráig szesztilalom lesz. Ebben az időben szeszest italt árusítani, vagy bármely más módon forgalomba hozni szigorúan tilos.

A Belkereskedelmi Minisztérium felhívja az élelmiszerkereskedelmi és vendéglátóipari szervek figyelmét arra, hogy a rendelke-

zést pontosan tartásuk meg, továbbá, hogy szeszest italt a megjelölt időben még palackozott formában se árusítsanak.

A Belkereskedelmi Minisztérium egyidejűleg arra is felhívja a vendéglátóipari vállalatok figyelmét, hogy a lakosság zökkenőmentes ellátása érdekében a fenti időszakban a várható nagyobb vendéglátóipari ételforgalomra megfelelő módon készüljenek fel. (MTI)

Válaszolnak az illetékesek

Lapunk január 10-i számában „Mit kap és mit ad 1963-ban a Szegedi Nyomda Vállalat” címmel írtunk a nyomda termelési, beruházási problémáiról. Cikkünkre az Országos Tervhivatal nevében Kőből József főosztályvezető válaszolt. Levelében a többi között azt írja, nem valószínű, hogy az javaslat, hogy az egyik szegedi helyiipari vállalat felhasználásra nem kerülő hitelkeretét 1963-ban fordítsák a Szegedi Nyomda Vállalat beruházására. A városi tanács kérésére 1963-ra tervezték a Szegedi Seprűgyár beruházását. Ez a létesítmény nem szerepel az öt éves tervben. Mivel a beruházást nem készítették elő kellően, az idén nem kerülhet sor

megvalósítására. A terven felül kiállításba helyezték szeszest más területen használnák fel, amiről az éves terv tárgyalásánál tájékoztatták a városi tanács végrehajtó bizottságának vezetőit.

Ismeretes — közli Kőből József elvtárs — a szegedi nyomda zsúfoltsága. De ismeretes az is, hogy a salgótarjánai, zalaegerszegi, kaposvári, szombathelyi, vespéremi, miskolci nyomdák alapota összehasonlíthatatlanul kedvezőtlenebb. Szeged ipari fejlesztésére a tanács helyiiparban is minden lehetőséget megadunk, ezért terven felül kívánjuk megoldani a Szegedi Seprűgyár és a szegedi Patyolat fejlesztését.

800-an, amelyből körülbelül 70–80 fő vesz részt a tényleges munkában.

A felsőház általában az uralkodó által kinevezett — a néptől független — öre a törvényhozásnak. Összetételénél fogva alkalmas arra, hogy az uralkodó osztály érdekeit védje az esetleg haladóbb törvényalkotással szemben. Az alapelvek nálunk is azonosok voltak, s a rajtuk felépült intézmény is hasonló volt. Magyarországon 1931-ben 38 gróf, 16 báró, 5 herceg, hercegprímás, püspök, apát, nagytőkés, bankár, fehérterrorista miniszter stb. volt a felsőház tagja, s „örködött” az „ezeréves alkotmányosság” felett.

Az alsóház 625 tagból áll (ebből 17 nő), ez a legfontosabb pillér, amelyen az ország demokratikus kormányzása nyugszik... — mondja a tájékoztató. Hogy milyen demokratikus ez a kormányzás, az jórészt függ az alsóház összetételétől, ez pedig a választójogi törvénytől. Nagyjából valamennyi 21. életévét betöltött személy választó és választható. Feltétel: 21 éves korhatár, 8 választójoggal rendelkező személy írásbeli ajánlása, 150 font letét, amely elvész, ha az előírt mennyiségű szavazatot a jelölt nem kapja meg, 12 hónap egy helyben lakás vagy földtulajdon; a választási propagandaköltséget részben vagy egészben a jelölt viseli, vagy teremt elő támogatói segítségével, amelyről a választás után 35 napon belül a hatóság-nak el kell számolni.

A helyi önkormányzati választásnál a 150 font letét nem szükséges. Nem választható, aki csőben van (pedig az magában is elég nagy baj neki). A választási propagandára fordítható költség is szabályozott: egy választó 450 fontot költöthet és nem többet (1) választási propagandára. Ez a burzsoá parlamentarizmus országának egyik legdemokratikusabb választójogi törvénye.

Ez a felszabadulás előtti magyar viszonyokkal és választójogi törvénnyel hasonlítható. Mi volt a legjellemzőbb vonásuk a felsza-

badulás előtti magyar társadalmi-politikai viszonyoknak? Nálunk is királyság, mégpedig király nélkül királyság volt, Horthy kormányzóval az élen. Az „ezeréves alkotmányosság” uralkodott. Nyugati példának megfelelő parlamenti kormányzati formával, felső és alsóházzal, s mindig valamilyen nyugati (főként angol, olasz, német) orientációval.

1919-től vesztett szovjetellenesség hatotta át az állami politikát, szomszédaink iránt mélységes lenézés, sovánisza gyűlölet és elnyomó revizionista törekvés, kalandorsággal kísérve — a dolgozó népet lenéző és gyűlölő, munkát és parasztot nyüző, a diplomás alkalmi segédmunkás típusát kitermelő, a forradalomtól hisztériában felő és rettegést kijejező belpolitikával.

Magyarország ekkor a három milliónyi kol-dus paraszt, az ezernyélfe népbetegség, az álmódó nyomor országa volt — és a káprázatos jólété, a felső osztályoknak. Sok mindent elárul hajdani uraik utóbb feltárt bizalmas levelezése is erről a korról.

„Tudjuk mit kockáztattunk — írta Horthy 1936-ban Hitlernek. — Egy elvesztett háború Magyarországot eltüntetné a térképről.” És hogy mégis ennyit kockáztattak, annak indoka abban van, hogy „... nincs nyugalom, biztonság, boldogság, míg a szovjetet el nem taposuk” — írja ugyanott.

Csak egy önmagát mindenestül túlélt, önző, kizsákmányoló osztály képes ily mértékben osztályérdekét a nemzeti érdek elé helyezni.

Ismeretes, hogy Hitleréknek kidolgozott terveik voltak a független Magyarországot felszámolására. De nem így történt. Bennünket a szovjet hadsereg, a szocializmus országa szabadította fel. Ami létrejött, az egészen más, mint az előző volt. Néphatalom, amely friss, fiatal, életerős, mert olyan új társadalom-fenntartó erőket szabaddalt fel, amelyek képesek a változó idők követelményeire igazítani népünk sorsát, jövő-

Befejeződtek a zárszámadási közgyűlések

Az elmúlt hetekben mintegy 3700 termelőszövetkezet tagsága hagyta jóvá az 1962. évi közös gazdálkodásról szóló zárszámadást, s a zárszámadó közgyűlések lényegében február 20-ra ország-szerte lezajlottak. A közgyűléseken több mint egymillió szövetkezeti gazda és családtagjai egész esztendői közös munkájának mintegy nyolcmillió holdnyi területen folytatott gazdálkodásának eredményeit, tapasztalatait vitatták meg. Bár az eredmény, a jövedelem gazdaságként igen különböző, a közgyűlések országos méretekben a szövetkezeti gazdaságok fejlődését, szakembergárdájuk, vezetési színvonaluk javulását tükrözik. — (MTI)

Új hideghullámtól lehet tartani

Néhány tavaszidőz enyhe nap után a csütörtökre virradó éjszaka ismét ellentámadásba lendült a tél Európá-szerte. A Meteorológiai Intézet Központi Előrejelző Osztályára érkezett jelentések szerint a skandináviai hideggöcxből délnyugatnak ható elárasztották az észak-európai országokat, majd a két Németországot és Franciaországot, s tovább törnek a Földközi-tenger felé. A nyomában mindenütt visszatérnek az erősebb fagyok.

Félt, hogy az új hideghullám hamarosan elérí Közép-Európát is.

A változás előszeleként a csütörtökre virradó éjszaka visszadadják a gyermekeket. A gyermek és az anya egymás iránti ragaszkodása olyan nagy volt, hogy még a hivatalos feladatot teljesítő férfiak is megbotlottak és az I. kerületi tanács ifjúságvédelmi társadalmi bizottságának javaslatára úgy döntöttek: megpróbálják meggyorsítani, talán így, a gyermekekkel együtt könnyebb lesz az anyának becsületes életet élni.

az olvadásból származó rengeteg hóle mindenütt jégsivataggyá vált, a közlekedés a jeges utakon tovább romlott. Napközben a hőmérséklet az ország nagy részén fagypon alatt maradt.

A meteorológusok szerint további fordulat várható az időjárásban,

de igen sok a bizonytalansági tényező. Valószínűnek látszik egyrészt az, hogy az északról lefelé hatoló hideghullám eléri bennünket, s így az éjjeli fagyok tovább erősödnek, a napsütött vidékek kivételével a nappali hőmérséklet mindenütt fagypon alatt lesz. Lehetséges, hogy új csapadékfront csap föl a kontinensre és a nyomában elsősorban a déli megvetben már pánteken újabb havazás kezdődik. (MTI)

Oly jó anyukával lenni

Hogyan került vissza Ibolya a családi otthonba?

Nagy fekete szemű, gyors mozgású, sok beszédű kislány G. Ibolya. Rajongó szeretet sugárzik a szeméből, amint tesz-vesz édesanyja körül. Hiába szól rá a mama kissé ingerülten a fáradtságtól, ő még a korholásra is hálával felel, odabújik hozzá, megsimogatja, s ha bárki belép a kis lakásba, boldogan mondja: — Olyan jó anyukával lenni...

A becsületes élet útján

Szomorú, elgondolkodtató a 3 éves kislány és testvéreinek története. A gyámhatóság 1959 óta foglalkozik ügyükkel. A család ugyanis igen rossz körülmények között élt, s az anya rendszertelen, züllött életmódja miatt még börtönbe is került. A gyerekeket ilyen körülmények között természetesen állami gondozásba vették. A három kislány közül a legidősebb Ibolya. Talán ő ragaszkodott mindig legjobban édesanyjához.

Az anya is legnagyobb kislányához ragaszkodott leginkább, s talán éppen a börtönben szállt magába és határozta el: becsületes emberhez méltó életet kell élnie, hogy visszakaphassa gyermekeit, s számukra is megfelelő életmódot biztosítson.

Valóságilag kilopta a most már 8 éves Ibolyát az állami intézetből. A gyámható-

ság a gyermek érdekében vissza akarta vinni Ibolyát az állami intézetbe. Azt akarták, előbb bizonyítsa be az anya, hogy megváltozott életfelfogása, majd aztán visszaadják a gyermekeket. A gyermek és az anya egymás iránti ragaszkodása olyan nagy volt, hogy még a hivatalos feladatot teljesítő férfiak is megbotlottak és az I. kerületi tanács ifjúságvédelmi társadalmi bizottságának javaslatára úgy döntöttek: megpróbálják meggyorsítani, talán így, a gyermekekkel együtt könnyebb lesz az anyának becsületes életet élni.

Mindenki segít

A társadalmi bizottság nemcsak javaslattal, majd határozattal segített, de utána sem feledkezett meg, támogatja a családot, hogy megfelelő körülményeket teremtsen a nyugodt családi élet kialakítására.

Azóta több mint 4 hónap telt el. A lakáskörülmények ugyan nem változtak meg G. Ibolyáknak, de a lehetőségekhez képest tisztább, rendeztebb lett az otthon, s az anya boldogon újságot: — Ibolya 3 kilót, a 18 hónapos kicsi pedig több mint 2 kilót hízott amióta hazajött.

Problémája most is van a kiscsaládnak, bár az apa rendszeren, folyamatosan dolgozik, s az asszony elmon-

dása szerint mintegy 1700–1800 forintot keres. Van már új pulóverje, tréning ruhája is az iskolás kislánynak, de a lakásban még mindig nehéz a főzés, mert egyetlen rossz kályhájuk van. A társadalmi bizottság ígéretet tett, hogy felveszi a kapcsolatot az ingatlankezelő vállalattal, adjon tüzihelyet a családnak a gyermekek érdekében. Az iskolát is felkereste a társadalmi bizottság. Elbeszélgettek a kislány kijelölt patronálójával, s a tanárral is. Egyöntetű volt a vélemény: komoly javulás van Ibolya tanulmányi előmenetelében, öltözékében, s úgy látják, nyugodtabb is a gyermek. A társadalmi bizottság kérte az iskola vezetőit, vegyék fel napközibe a kislányt, mert ott még nyugodtabb körülmények között készítheti el házi feladatait. Az iskola vezetői ezt meg is ígérték, valamint azt is, hogy rendszeresebbé tesz a kislány családjának látogatását, s az eddigénél is többet segítenek majd.

Az I. kerületi tanács ifjúságvédelmi bizottsága 1960-óta rendszeresen foglalkozik a kerületben adódó ifjúságvédelmi problémákkal. Szombat volt azokat a családokat, ahol probléma volt a gyermekek nevelésével. Munkájuk nyomán több gyermeket — ahol erre igen súlyos indok volt — állami gondozásba helyeztek el, vagy intézetbe vittek.

A fiatalokért

Foglalkozik a bizottság a szabadságvesztésre ítélt fiatalokkal is. Kiszabadulásuk után patronálót jelöl ki számukra, aki rendszeresen ellenőrzi fejlődésüket. A legutóbbi megbeszélésen ismét több helyes javaslat hangzott el az ifjúságvédelem további javítására. A társadalmi bizottság tagjai javasolták, hogy olyan patronálót jelöljenek ki, aki állandóan figyelemmel tudja kísérni a fiatalokat, így például üzemi dolgozó esetében művezetőt, szakszervezeti bizottsági tagot, vagy éppen a helyi KISZ-szervezetet. Jó lenne, a patronálót már a bírósági tárgyalásra elhívni, hogy alaposan megismerhessék a fiatalok körülményeit s fel tudja mérni a vállalt feladatok nagyságát. Felvették a kapcsolatot a kerület lakáselosztó bizottságával is, s ezentúl, ha úgy látják, hogy a rossz lakáskörülmény veszélyezteti elsősorban a gyermek fejlődését, akkor — ha eev mód van — lakással is segítnek.

A társadalmi bizottság munkája nem könnyű de feladatuk igen szép. Különösen olvankor tapasztalják ezt, ha segítségükkel egy-egy gyermek visszatér a becsületes, dolgozó életbe. S ennél nagyobb örömet egyetlen társadalmi munka sem okozhat.

LADÁNYI BENEDEK

HORUZI LÁSZLÓÉ